

แอสเตอร์และแอสเตอร์จีน

- * แอสเตอร์และแอสเตอร์จีน
- * ความสำคัญทางเศรษฐกิจ
- * ลักษณะทางพฤกษศาสตร์
- * พันธุ์
- * การขยายพันธุ์
- * การปลูก
- * การดูแล
- * โรคและแมลง
- * การตัดดอก

เอกสารเผยแพร่ : กรมส่งเสริมการเกษตร

จัดทำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์โดย : สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เกี่ยวกับแอสเตอร์และแอสเตอร์จีน

แอสเตอร์

ชื่อไทย : แอสเตอร์

ชื่อสามัญ (Common name) : Aster

ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) : *Aster ericoides*

ชื่อวงศ์ (Family) : Compositae

ถิ่นกำเนิด (Native) : -

แอสเตอร์จีน

ชื่อไทย : แอสเตอร์จีน

ชื่อสามัญ (Common name) : China Aster

ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) : *Callistephus chinensis*

ชื่อวงศ์ (Family) : Compositae

ถิ่นกำเนิด (Native) : จีน, ญี่ปุ่น

ความสำคัญทางเศรษฐกิจ

แอสเตอร์ เป็นไม้ดอกที่ปลูกกันมากกว่า 20 ปีแล้ว ซึ่งปลูกได้เฉพาะฤดูหนาว หรือสภาพอากาศเย็นเท่านั้น แต่ปัจจุบันนี้เราสามารถปลูกกันได้ตลอดปีและได้มีการนำพันธุ์แอสเตอร์ชนิดใหม่คือ *Aster ericoides* ซึ่งเป็นไม้ข้ามปีเข้ามาอีก พื้นที่การผลิตในปี 2534/2535 มีประมาณ 400 ไร่ นอกจากปลูกเพื่อถนอมต้นขายแล้วยังเป็นไม้ตัดดอกและไม้กระถางได้ การผลิตส่วนใหญ่ใช้บริโภคภายในประเทศและได้มีการส่งออกบ้างแล้วแต่มีปริมาณน้อย ประเทศรับซื้อคือ กรีซและซาอุดีอาระเบีย

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

แอสเตอร์จีน (China Aster) มีลักษณะลำต้น คล้ายกับเบญจมาศ ใบเป็นใบเดี่ยว ดอกเป็นแบบ Head ประกอบด้วยดอกย่อย 2 ประเภทคือ ดอกชั้นนอกและดอกชั้นในเรียงซ้อนกัน ดอกมีหลายสี ชั้นนอกและชั้นในจะมีสีเหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้ สีของดอกเช่น สีขาว แดง ชมพูและม่วง เป็นต้น ส่วน *Aster ericoides* เป็นแอสเตอร์ที่นิยมปลูกเป็นไม้ตัดดอกและไม้ประดับตกแต่ง ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ข้ามปี (Perennial) เมื่อออกดอกแล้วต้นยังไม่ตาย สามารถปลูกให้ดอกได้ตลอดปีใบเป็นใบเดี่ยวเช่นเดียวกับดอกแบบ Head มีดอกย่อย 2 ประเภทเช่นกัน สีของดอกเช่น ขาว เหลือง ชมพูและม่วง เป็นต้น

พันธุ์

1. แอสเตอร์จีน (China Aster)

1.1 พันธุ์พาวเดอร์พัฟฟ์ (Powder puff) พุ่มต้นขนาดกลางสูงประมาณ 15-24 นิ้ว กลีบดอกสั้น ซ้อนกันแน่นและบิดเล็กน้อย ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของดอก 2-3 นิ้ว เจริญและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเป็นพันธุ์ที่เหมาะสมจะปลูกเพื่อถนอมต้นจำหน่าย ด้านทานโรคเหี่ยวได้ดี

1.2 พันธุ์แดงไล่เหลือง พุ่มต้นเตี้ย สูงไม่เกิน 24 นิ้ว ดอกมีขนาดเล็ก กลีบดอกชั้นนอกมีสีแดง ไล่กลางสีเหลือง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของดอกประมาณ 1-1.5 นิ้ว ออกดอกเร็ว ก้านช่อดอกและต้นสีเปลือกมั่งคุด เป็นต้นพันธุ์ที่ติดเมล็ดดี จึงนิยมที่จะปลูกเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ ไม่มีผลกระทบต่อช่วงแสงและและอุณหภูมิจึงปลูกได้ตลอดปี ทุกภูมิภาคของประเทศไทย แตกกิ่งก้านและดอกแน่น ก้านดอกแข็งและตั้งตรงจึงเหมาะที่จะถนอมต้นล้างรากนำปักแจกันหรือใช้ดอกทำช่อดอกไม้ได้ดี จึงเป็นพันธุ์ที่นิยมปลูกกันมาก

2. *Aster ericoides*

2.1 แอสเตอร์ดาวเงิน เป็นแอสเตอร์ที่นิยมใช้กันมากดอกชั้นนอกสีขาวย ดอกชั้นในสีเหลือง ดอกขนาดเล็กเป็นช่อแตกกิ่งสาขามากมาย ใบเรียวยาวเล็ก ขอบใบเรียบ เหมาะสำหรับ ปลูกเป็นไม้ตัดดอกได้ดี แอสเตอร์ดาวเงินนี้ บางที่เรียกว่า "แอสเตอร์พีค็อก"

2.2 แอสเตอร์ดาวทอง เป็นแอสเตอร์พันธุ์ใหม่ที่น่าเข้ามาปลูกในประเทศไทย และก็สามารถปลูกได้ดี ดาวทองหรือ *Solidaster* นี้ เป็นลูกผสมข้ามระหว่างสร้อยทอง (*Solidago*) และแอสเตอร์ (*Aster ptarmicioides*) ปลูกง่ายขึ้นได้ดีในดินทุกชนิด ดอกเป็นช่อ แตกกิ่งสาขามากมาย ดอกมี

ขนาดเล็ก สีเหลืองทั้งดอกชั้นนอกและชั้นใน แต่เมื่อบานนาน ๆ สีดอกจะจางลงเป็นสีครีม ใบเรียวยาวเล็ก ขอบใบเรียบ

2.3 แอสเตอร์ดาวชมพู ดอกมีลักษณะคล้ายดาวเงินโดยต่างกันว่าดอกชั้นนอกจะมีสีชมพูอ่อน ดอกชั้นในสีเหลือง เมื่อบานนาน ๆ ดอกจะซีดจางลง ดอกขนาดใหญ่กว่าดาวเงินเล็กน้อย ออกดอกเป็นช่อ แตกกิ่งสาขามากมาย ใบเรียวยาวใหญ่กว่าดาวเงิน ขอบใบเรียบ

2.4 แอสเตอร์ดาวพระศุกร์ ดอกมีขนาดใหญ่ที่สุดในบรรดากลุ่มนี้ ดอกชั้นนอกมีสีม่วงแกมน้ำเงินดอกชั้นในมีสีเหลือง ช่อดอกแข็งแรงตั้งตรง แตกกิ่งย่อยสั้น ๆ ขนาดเท่า ๆ กัน ใบอ้วนกว้าง ขอบใบหยักนิยมปลูกประดับแปลงปัจจุบันใช้เป็นไม้ตัดดอกได้แต่มีอายุการใช้งานสั้นกว่าดาวเงิน แอสเตอร์นี้บางที่เรียกว่า "มากาเร็ด"

2.5 แอสเตอร์ดาวอังคาร ดอกขนาดกลาง ดอกชั้นนอกมีสีชมพูสวยงาม ดอกชั้นในมีสีเหลือง ดอกออกเป็นช่อแตกกิ่งมากมายใบอ้วนใหญ่ ขอบใบเรียบ ใช้ปลูกประดับแปลงและใช้เป็นไม้ตัดดอกได้แต่บานไม่ทน แอสเตอร์นี้ปลูกกันในเมืองไทยนานแล้วโดยปลูกคู่กับแอสเตอร์ดาวพระศุกร์

2.6 แอสเตอร์ดาวจุฬา เป็นแอสเตอร์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ มีชื่อว่า "Pink Star" ช่อดอกยาว แตกกิ่งย่อยขนาดเล็กเล็กกว่าแอสเตอร์ดาวพระศุกร์ ดอกชั้นนอกมีสีชมพูสวยงาม ดอกชั้นในสีเหลือง ใบเรียวยาวเล็ก ขอบใบหยัก ปลูกเป็นไม้ตัดดอกได้ดี

การขยายพันธุ์

การขยายพันธุ์ ทำได้ 3 วิธี คือ

1. การเพาะเมล็ด การเพาะในภาชนะ เช่น ตะกร้าพลาสติกโปร่ง โดยมีความลึกของภาชนะประมาณ 2.5-3 นิ้ว ฟูพื้นและด้านข้างของตะกร้าด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ 2 ชั้นวัสดุเพาะใช้ดิน : ทราย : ขี้เถ้าแกลบ อัตราส่วน 1:1:1 ปรับหน้าดินให้เรียบ ตีร่องลึกประมาณ 0.5 ซม. แต่ร่องห่างกันประมาณ 2.5 ซม. โรยเมล็ดลงในร่องบาง ๆ เนื่องจากเมล็ดมีขนาดเล็กจึงควรนำเมล็ดรวมกับทรายละเอียดแห้ง อัตรา 1:10 กลบเมล็ดด้วยวัสดุเพาะบาง ๆ พอมีเมล็ด ปิดทับด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ อีกชั้นหนึ่งรดน้ำแล้วรดยากันราและยาฆ่าแมลง รดน้ำวันละ 2 ครั้ง เข้า-เย็น หลังจากเพาะประมาณ 5-10 วัน เมล็ดจะงอก การเพาะในแปลงเพาะ เป็นวิธีการเพาะที่ได้ผลดี เช่นเดียวกับการเพาะในภาชนะ ถ้าหากมีการปฏิบัติดูแลอย่างใกล้ชิด วัสดุเพาะ การดูแลอื่น ๆ และการปฏิบัติเช่นเดียวกับการเพาะเมล็ดในภาชนะ ต่างกันที่ตรงที่ต้องยกแปลงเพาะขึ้นมา การทำแปลงเพาะแบบนี้เหมาะสำหรับเกษตรกรที่มีความชำนาญแล้ว หลังจากกล้างอกแล้วไม่ต้องย้ายกล้าลงไปชำในถุง สามารถย้ายปลูกได้เมื่อต้นกล้ามีใบจริงประมาณ 4 ใบ เทคนิคการทำให้เมล็ดแอสเตอร์งอกเร็วและสม่ำเสมอ โดยการนำเมล็ดไปแช่ในน้ำอุณหภูมิประมาณ 40 องศา C นานประมาณ 2-3 ชั่วโมงก่อนหว่านจะทำให้เมล็ดงอกภายใน 3-5 วัน หลังจากงอกแล้วประมาณ 2 สัปดาห์หรือใบจริง 1-2 คู่ จึงทำการย้ายกล้าซึ่งมี 2 วิธี คือ (1) การย้ายกล้าลงในถุงชำ โดยใช้ถุงขนาด 10 x 15 ซม. โดยใช้วัสดุปลูกคือ ดิน : ทราย : ปุ๋ยคอก : ขี้เถ้าแกลบ อัตราส่วน 2:2:1:1 เลี้ยงไว้ประมาณ 2 สัปดาห์ จึงย้ายปลูกแปลงอีกครั้งหนึ่ง วิธีการนี้ไม่ค่อยนิยมเพราะว่า เสียค่าใช้จ่ายและแรงงานเพิ่มขึ้น (2) การย้ายปลูกแปลง

2. การแยกหน่อ เป็นวิธีการขยายพันธุ์ที่นิยมทำกับ *Aster ericoides* เท่านั้น เป็นการขยายพันธุ์จากยอด หรือหน่อ จะต้องชำให้ออกรากในกระบะพลาสติกเสียก่อน วัสดุที่ใช้เป็นดิน : ทราย : ซีเมนต์ : ถ่าน : อัตรา 1:1:1 ใช้เวลาประมาณ 3 สัปดาห์ ในการออกรากแล้วย้ายแต่ละต้นลงปลูกในถุงพลาสติกเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ก็สามารถย้ายลงแปลงปลูกได้

3. การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ สามารถเพิ่มปริมาณต้นพันธุ์ปลอดโรคได้ปริมาณมากในเวลาอันรวดเร็วเหมาะที่จะนำไปใช้ขยายพันธุ์แอสเตอร์พันธุ์ใหม่ ๆ

การปลูก

การปลูก ดินควรเป็นดินร่วน ระบายน้ำดี มีอินทรีย์วัตถุ ความเป็นกรด-ด่าง ของดิน 6.5-7.0 ให้เตรียมแปลงปลูก กว้างประมาณ 1 เมตร ใช้ระยะปลูก 20 x 20, 25 x 25, 25 x 30 ซม. ก็ได้ ร่องกันหลุมด้วยปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 1 ช้อนโต๊ะ ปุ๋ยร็อคฟอสเฟต อัตรา 1 ช้อนชา ปุ๋ยคอก อัตรา 1 กำมือ นำต้นกล้าจากถุงชำ หรือจากแปลงเพาะมาปลูก ถ้าย้ายปลูกลงแปลงเลยควรจะย้ายในช่วงเย็น

อย่าปลูกให้ลึกเพราะว่าเวลาให้น้ำจะทำให้ดินกลบยอดต้นกล้า จะเน่าตายภายหลังได้ รดน้ำให้ชุ่ม ในกรณีที่เป็นไม้ประดาง ใช้กระถางขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 นิ้ววิธีปลูกปฏิบัติเช่นเดียวกัน ช่วงเวลาปลูกที่เหมาะสมคือช่วงฤดูหนาว ดอกจะได้ใช้ในช่วงเทศกาลปีใหม่พอดี

การดูแล

1. การให้น้ำ ในระยะกล้าไม่ควรให้น้ำมากเกินไป หลังจากย้ายปลูกลงในกระถางหรือแปลงปลูกแล้วควรรดน้ำให้โชกถ้าเป็นไปได้ควรรดน้ำวันละครั้งในตอนเช้า เมื่อดอกเริ่มบานไม่ควรรดน้ำให้โดนดอกเพราะจะทำให้ดอกเน่าและเป็นโรคร่วง ช่วงติดเมล็ดรดน้ำให้สม่ำเสมอจะนั้นจะทำให้การติดเมล็ดไม่ดี

2. การใส่ปุ๋ย ในระยะกล้าควรใช้ยูเรียละลายน้ำในอัตรา 1-2 ช้อนแกงต่อน้ำ 20 ลิตร รดให้ทั่วแล้วรดน้ำตามอีกครั้ง ควรรดปุ๋ยทุก ๆ 5-7 วัน จะทำให้กล้าโตเร็ว หลังจากย้ายกล้าแล้วประมาณ 30 วันให้ปุ๋ยสูตร 12-24-12, 15-15-15, 15-30-15 อัตรา 1 ช้อนชาต่อต้น โดยรอบโคนต้นแนวรัศมีทรงพุ่มกลบด้วยดิน แล้วใส่หลังจากนั้นทุก ๆ 15 วัน นอกจากนี้ควรจะใช้ปุ๋ยทางใบ เช่น ปุ๋ยเกล็ดเซลล์ เวลโกร ไบโพลาน หรือราฟีด อัตรา 1 ช้อนชา ต่อน้ำ 5 ลิตร ฉีดพ่นหรือรดไปบนต้น ทุก ๆ 3 วัน

โรคและแมลง

1. โรคโคนเน่า (Damping off) เกิดจากเชื้อรา *Rhizoctonia* spp. พบในระยะต้นกล้าเท่านั้น ซึ่งเชื้อนี้อาจติดมากับเมล็ด หรือตกค้างอยู่กับดินเพาะเมล็ด ทำให้โคนต้นกล้าเน่าและตายจะลุกลามอย่างรวดเร็ว ป้องกันกำจัดโดยใช้ยาพวกเทราคลอร์ เทราโซล และอบดินฆ่าเชื้อก่อนการเพาะเมล็ด

2. โรคเหี่ยวเฉา (Fusarium Wilt) เกิดจากเชื้อรา (*Fusarium conglutinans* callistephus) พบมากและร้ายแรงที่สุดในแปลงที่เคยปลูกเบญจมาศมาก่อน ต้นที่เป็นโรคจะมีอาการเหี่ยวเฉาอย่างรวดเร็วปรากฏมากในระยะที่แอสเตอร์โตเต็มที่หรือก่อนออกดอกเชื้อจะเข้าทำลายส่วนล่างของลำต้น โดยจะปรากฏเป็นสีส้มตรงโคนต้นใกล้พื้นดิน หากตัดลำต้นที่ปรากฏเป็นโรคนี้ออกตามขวาง จะพบว่ามียางเหนียวสีน้ำตาลแดง อยู่ในบริเวณท่อส่งน้ำและอาหาร การป้องกันทำได้โดยใช้สารกันเชื้อรา เช่น เทราคลอร์ราดในดินก่อนปลูก

3. โรครากปม (Root Knot) แอสเตอร์ที่ปรากฏอาการของโรครากปมนี้มักไม่ตาย เพียงแต่ต้นไม่เจริญเติบโตตามปกติ มีลักษณะแคระแกรน ในตอนกลางวันที่อากาศร้อนจัดจะแสดงอาการเหี่ยวเฉาและจะฟื้นตัวในตอนกลางคืน ถ้าถอนต้นดูจะพบว่าตรงบริเวณรากจะบวมและเป็นปมเล็ก ๆ เนื่องจากมีไส้เดือนฝอยชนิดหนึ่งเข้าไปอาศัยอยู่หากปล่อยไว้รากจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล หรือดำ ฝุและเปื่อยเร็วกว่าปกติ ไส้เดือนฝอย สามารถแพร่ระบาดได้โดยทางน้ำ ดินไปกับดิน หรือต้นที่เป็นโรค และเครื่องมือเครื่องใช้ในการเกษตร การป้องกันโดยใช้เทมมิก 10 จี, ฟุราดาน, หรือคูราแตรฟิงดิน

4. โรคดอกสีเขียว พบว่าดอกจะมีสีเขียว ขอบกลีบดอกมีสีแดงปะปน ต้นแคระแกรนกว่าปกติเล็กน้อย รูปร่างของดอกไม้เปลี่ยนแปลงโรคนี้อาจเกิดจากเชื้อไมโคพลาสมา (*mycoplasma*) จากวัชพืชโดยเพลี้ยจักจั่น

5. โรคราสนิม (Rust) เกิดจากเชื้อรา พบว่าระบาดมากในช่วงฤดูฝน หรือวันที่มีน้ำค้างมาก และเกิดกับต้นขณะที่กำลังออกดอก ที่ใต้ใบพบว่ามีสีส้มคล้ายสนิมเหล็ก การป้องกัน เวลารดน้ำควรระวังอย่าให้น้ำถูกต้นและใบ เพราะจะทำให้เชื้อราที่ระบาดได้ง่าย ใช้สารประกอบของกำมะถัน หรือเพอเมทรีน ผ่นเป็นครั้งคราว

6. เพลี้ยอ่อน (Aphids) เป็นแมลงปากดูด ชอบเกาะเพื่อดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณส่วนอ่อนของต้น ทำให้เป็นสาเหตุของดอกและใบบิดเบี้ยว การป้องกันกำจัดฉีดพ่นสารฆ่าแมลง เพื่อกำจัดมดซึ่งเป็นพาหะของเพลี้ยอ่อน

7. เพลี้ยไฟ (Trips) เป็นแมลงซึ่งทำอันตรายแก่ใบอ่อนของแอสเตอร์ ทำให้ใบมีอาการหงิกงอ เพลี้ยไฟนอกจากจะทำลายแอสเตอร์โดยตรงแล้ว ยังเป็นพาหะแพร่เชื้อราที่เป็นสาเหตุของโรคเหี่ยวเฉา (*Spotted Wilt*) แก่ต้นแอสเตอร์อีกด้วย การป้องกันกำจัด ใช้สารเคมี โดกูไธออน ฉีดพ่นทุก 1-2 สัปดาห์ หรือเมื่อปรากฏมีเพลี้ยไฟนี้ นอกจากนั้นยังอาจใช้เซฟวิน เคลเทน และมาลาไธออนกำจัด

8. ไรแดง (Spider Mite) ชอบทำลายยอดอ่อนทำให้ดอกไม้ไม่สมบูรณ์ มีลักษณะแคระแกรน บางครั้งพบว่าทำลายใบ โดยการดูดน้ำเลี้ยงจากใบทำให้ใบร่วง การป้องกันกำจัดใช้สารเคมี เช่น เคลเทน ฉีดพ่นเมื่อปรากฏพบ

9. หนอนเจาะดอก จะเข้าทำลายโดยกัดกินดอกอ่อน และเมล็ดอ่อน ทำให้ดอกเสียหาย เมล็ดไม่สมบูรณ์และเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดน้อยลง การป้องกันกำจัด ใช้สารเคมี เช่น อโซทริน มาลาไธออน แลนเนท เซฟวิน 85 ฉีดพ่นทุก 1-2 สัปดาห์

การตัดดอก

แอสเตอร์เป็นพืชอายุสั้น จะให้ดอกทันทีที่มีอายุครบ 60-90 วัน ขึ้นอยู่กับชนิดและพันธุ์ China Aster จะถอนต้นล่างรากจำหน่ายเมื่อเห็นว่าดอกบานกว่า 60% โดยจะเลือกถอนเป็นรุ่น ๆ ห่างกัน 5-7 วัน หรือแล้วแต่ความต้องการของตลาด หลังจากการถอนแล้วนำต้นไปล้างเอาดินที่ติดออกให้

หมดและเด็ดใบที่โคนออก 5-6 ใบ นำไปบรรจุหีบห่อทำโดยมัดเป็นห่อใหญ่แยกเป็นกำๆ ละ 2-3 ต้น การถอนต้นจะทำในตอนเช้ามีดและตอนเย็น **Aster ericoides** จะนิยมตัดดอกขายในการตัดควรตัดดอกที่บานกว่า 60% แล้วเช่นกันหลังจากนั้นใช้กระดาษหนังสือพิมพ์หุ้มทับอีกที่เตรียมส่งตลาด หลังจากตัดดอกครั้งแรกแล้วควรรดน้ำเพื่อให้ดินแห้งทำการตัดต้นออกให้ถึงโคน เมื่อเริ่มแตกหน่อใหม่จึงเพิ่มการให้

น้ำมากขึ้น ใส่ปุ๋ยสูตร 12-24-12 ก็จะให้ดอกอีกรุ่นหนึ่งเมื่อได้ดอกรุ่นที่สองแล้ว ปฏิบัติเหมือนเดิมก็จะได้ดอกรุ่นที่สาม สืบต่อไป

การเก็บเมล็ดพันธุ์

ช่วงที่เหมาะสมในการปลูกเพื่อเก็บเมล็ดพันธุ์ คือ ปลายเดือนกันยายนเป็นต้นไปเมล็ดจะเริ่มแก่ใน เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ อากาศเย็นทำให้การติดเมล็ดสูงสามารถปลูกเพื่อเก็บเมล็ดได้ในภาคเหนือหรือท้องที่ใกล้เคียงที่มีอากาศหนาวเย็นเท่านั้นการเก็บเมล็ดจะคัดเลือกต้นที่ใหญ่ สมบูรณ์แข็งแรงดอกมีขนาดใหญ่ที่สุด รูปแบบลักษณะของดอกแก่พร้อมเก็บ คือ ปลายกลีบดอกจะแห้ง เกสรจะแยกออกที่ใจกลาง ของดอกเป็นชุยเมื่อเก็บเมล็ดได้ นำมาตากแดดอ่อน ๆ 2-3 วัน เก็บไว้ในภาชนะที่ปิดสนิทนำไปเก็บไว้ในที่อุณหภูมิ 9-10 องศา C สามารถเก็บได้นาน 2-3 ปี

การตลาด

ตลาดแอสเตอร์ที่สำคัญมี 2 แห่ง คือ **ตลาดวโรรสเชียงใหม่** และ**ตลาดปากคลองตลาด** กรุงเทพมหานคร สำหรับแอสเตอร์จีน ดอกจะมีจำหน่ายมากในฤดูหนาวโดยจำหน่ายเป็นกำ ๆ ละ 3 ต้น ราคาเฉลี่ยประมาณกำละ 5-10 บาท หรือ อาจจะเฉลี่ยกิโลกรัมละ 15-20 บาท (1 ก.ก. แอสเตอร์ 35-45 ต้น) และจำหน่ายให้ผู้ซื้ออีกิโลกรัมละ 35-40 บาท จำหน่ายย่อยต้นละ 1.50-2.00 บาท ส่วน *Aster ericoides* พันธุ์ดาวเงินจะตัดดอกขายโดยจะขายในราคา 100-120 บาท/กิโลกรัม (ประมาณ 8-10 ช่อ) ในพื้นที่ 1,000 ตารางเมตรสามารถผลิตช่อได้ 120,000-300,000 ช่อ/ปี

